

عنوان مقاله:

بررسی جاده باستانی نهاوند - شاپورخواست در قرون اولیه اسلامی (مبنتی بر پل کاکارضا الشتر و منابع تاریخ نگاری)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی گردشگری، جغرافیا و باستان شناسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

جهانبخش ثواقب - استاد گروه تاریخ، دانشگاه لرستان، خرم آباد

مهدی حیدری - دانشجوی دکتری باستان شناسی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

خلاصه مقاله:

منطقه لرستان در دوران پیش و پس از اسلام، از نظر موقعیت جغرافیایی دارای اهمیت است. این منطقه به سبب همسایگی با مناطق مهمی چون خوزستان، بین النهرین، مناطق مرکزی فلات ایران و شمال غرب ایران، محل گذر راه های متعددی بوده است. پل های متعددی که در لرستان دیده می شود در این ارتباط دارای اهمیت است. یکی از این پل ها، پل کاکارضا الشتر است. بر اساس گزارش های تاریخی و بررسی های انجام شده به نظر می رسد، بنای پل متعلق به دوران آل حسنویه باشد. آل حسنویه از مهم ترین حکام منطقه لرستان و کردستان بودند که بر شهرهای مهمی چون شاپورخواست، نهاوند، بروجرد، دینور و بخش هایی از خوزستان حکومت داشتند. در این پژوهش، براساس گزارش های تاریخ نگاری در ارتباط با راه های لرستان و همچنین بررسی پل کاکارضا، به بررسی مسیرهای جاده نهاوند - شاپورخواست در قرون اولیه اسلامی پرداخته می گردد. براساس شواهد موجود به نظر می رسد، مسیری که از پل کاکارضا به سمت شاپورخواست می رفته، در قرون اولیه اسلامی مهم ترین مسیر جاده نهاوند - شاپورخواست بوده و مسیری که از پل شکسته در گذشته عبور می نموده، در این دوره جهت ارتباط نهاوند - شاپورخواست از رونق افتاده است. این امر به نوبه خود گویای اهمیت یافتن شهرهای این منطقه از لرستان در قرون اولیه اسلامی است.

کلمات کلیدی:

پل کاکارضا، راه ارتباطی، آل حسنویه، شاپورخواست، الشتر، نهاوند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/635928>

